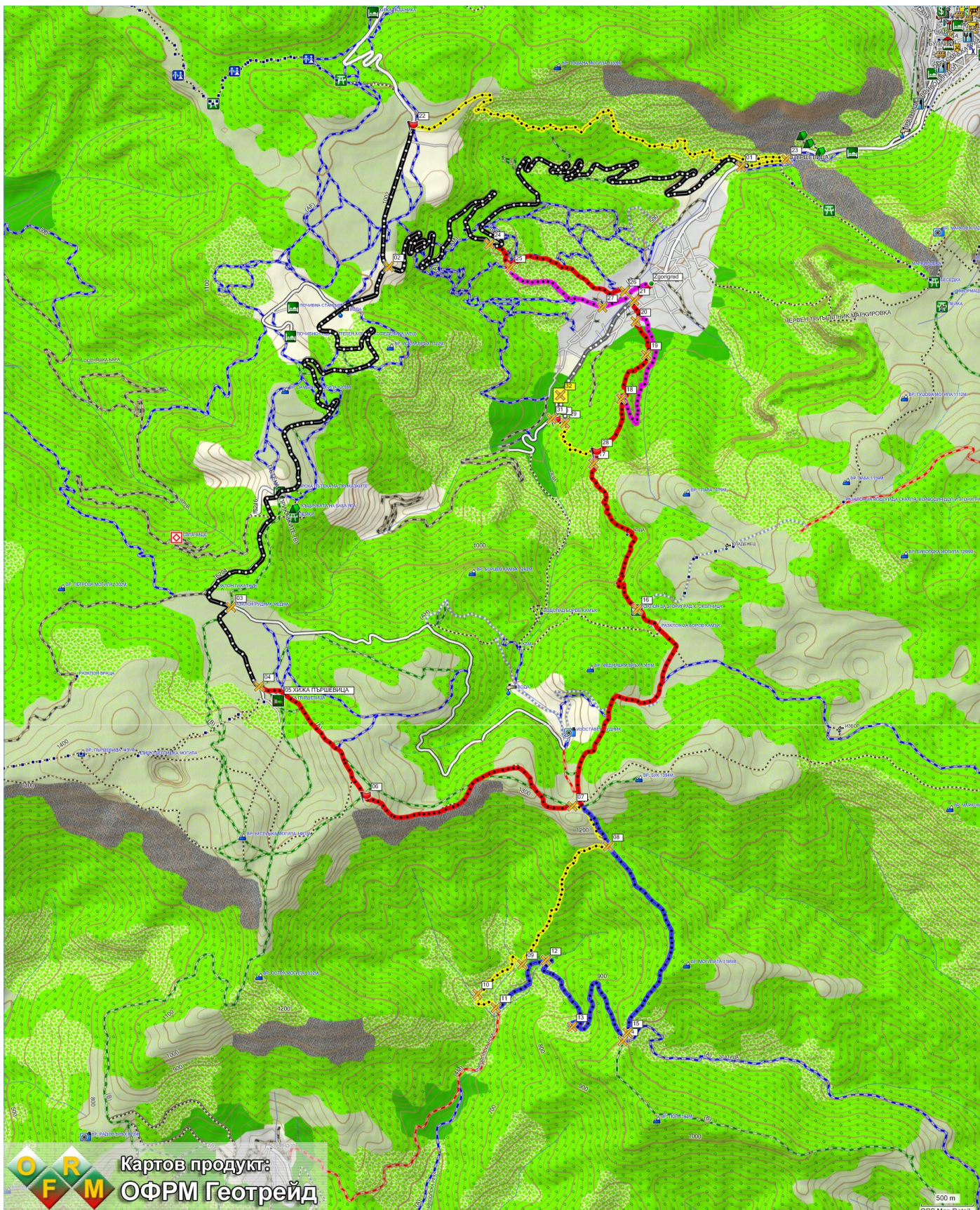

Ендуро Гарванец 2017

GPS следа от MTB-BG.com

Картата е базирана върху [ОФРМ Геотрейд](#) .

Описание:

Трансфер 1.1 | Згориград - хижа „Пършевица“ | 16.6 км | R1

Асфалтов път, като цяло с приятен наклон и плавно изкачване, но доста дълъг. Ако това не ви пречи, може да го карате на автомобил. Ако ви е досадно или нямате време, може да се качите с автомобил и после да се върнете за него с такси. В т.02 при разклона за пещера Леденика сме наляво, а в т.03 (малко преди хижата и мандрата) сме по десния път към тях (левият е към изоставените рудници). В т.04 достигахме разклона на пътчето за самата хижа - тук е по-широко и могат да се оставят няколко коли.

Трансфер 1.2 | хижа „Пършевица“ - билото | 3.8 км | R3, F, T3

От хижа „Пършевица“ се изкачваме право нагоре по пистата до вр. Кръстанова могила (т.06) и се спускаме по източния му склон без ясна пътека, направо през туфите с трева. Внимавайте, защото в тях се крият камъни и дупки. В края на склона се включваме в ясна пътека, която върви покрай ръба на почти отвесния скат (който се пада вдясно от пътеката). Заобикаляме с подсичане вр. Дудил и се спускаме към седловината между вр. Бук и вр. Ушите - т.07, където започва първият специален етап.

Етап 1 | билото - махала Свиновете | 3.2 км | T5

Първият етап започва от седловината между вр. Бук и вр. Ушите. Надолу тръгва стръмен и изровен черен път, но ние трябва да търсим почти невидима пътека, вървяща в гората успоредно на пътя. Малко по-надолу пътеката се влива в пътя и веднага след това, в т.08 се отклонява пътека надясно, която в определени момент и може да е доста обрасла и трудно забележима. По нея се спускаме към махала Свиновете. Пътеката редува по-леки участъци с някои много трудни, стръмни и технически секции, включващи скални прагове, серпентини и други подобни елементи. Заради това цялостната техническа трудност е отбелязана като T5 (т.е. най-високата) - това е, ако се опитвате да карате всичко. В т.09 пресичаме черен път и продължаваме от другата страна с още забавни и трудни моменти. В т.10 достигаме група от къщи и там можем да продължим или надолу по черния път, или наляво през ливадите, където има пряка пътека. Краят на спускането е в т. 11, където излизаме на друг черен път, идващ откъм с. Очин дол.

Трансфер 2 | махала Свиновете - билото | 5.6 км | R3

Черен път с един от най-стръмните постоянни наклони, които съм бутал (за каране трудно може да става дума, освен на някои места). Въпреки това настилката на повечето места е прилична, т.е. не е много изровена - само в последните няколкостотин метра е трудна за ходене. В т.12 пропускаме черен път вляво, в т.13 пропускаме друг надясно. В т.14 първо няколко пътя се събират в един (продължаваме наляво по билото), а след малко в т.15 отново се разделят, като ние сме по левия и тук наклонът за малко се поотпуска и пътят става почти равен и приятен за каране. Такъв е до т.08, където трябва да шурмуваме последната височина до премката.

Етап 2 | билото- Згориград | 6.4 км | R2, T4

Дългото спускане от седловината между вр. Бук и вр. Ушите (т.07) до с. Згориград е и доста разнообразно. Започваме с черни пътища и до т.16 се движим предимно по такива. Там има туристическо табло и маса с пейки. От това място надолу вече е пътека и то каква! В началото е широка, но постлана с нестабилни големи камъни и шума, така че изборът на линия е труден и несигурен, а колелото във всеки момент може да ви изненада, запъвайки се или криввайки заради някой камък. После пътеката става по-ясна, но по-тясна и покрита със слой от чакъл, който не позволява човек напълно да се отпусне. В т.17 пътеката се раздвоява и ние сме надясно. Оттук чакълът отстъпва място на по-големи и стабилни камъни и цели скални плочи, през които обаче намирането на чиста и лесна линия не винаги е възможно. Така стигахме до т.18, където основната пътека завива остро надясно, а ние продължаваме по друга пътека наляво в гората - тя също е техническа, но е малко по-бърза и позволява повече импровизации и игривост в карането. На някои места от нея се отклоняват улеи или други пътеки - следвайте GPS трака и основната линия. Едно такова място е в т.19, където трябва да продължим стръмно надолу по склона и след малко вече караме покрай оградите на градини и дворове, за да излезем в т.20 на черен път - по него надясно и

скоро сме на улица в Згориград, по която се спускаме до главната улица (т.21) и по нея до централния площад.

Трансфер 3 | 1.4 км | R1

Това е пътят до горната лифтова станция (твърде жалко е, че това съоръжение не работи!), от която започва пътеката Гарванец. Освен посочените 1.4 км обаче, ако сте на самоход от Згориград, ще трябва да изкачите и още 9.5 км по асфалта от Трансфер 1.1, за да стигнете до разклона за Леденика (т.02), където трябва да поемем надясно.

Етап 3 | Гарванец | 5.0 км | T5

Не е случайно, че цялото събитие бе кръстено на тази пътека. За жалост не мога да говоря за нея в първо лице, тъй като поради ред причини реших да я пропусна, но освен че е една от най-трудните във Врачанския Балкан, тя е и една от най-дългите, а със сигурност и от най-красивите. Започва от горната лифтова станция и покрай сипеи и скали, през гори и поляни, се спуска до пътя между Згориград и Враца, малко под селото.

Етап 4.1 | 1.6 км | T4 или T5

До началото на тази пътека се достига отново по асфалтовия път от Згориград към билото - Трансфер 1.1 до т.24, където точно покрай мантинелата започва пътеката. Техническата трудност зависи от това какви линии ще изберете в горната част. Имате възможност да карате в улей, изровен от моторите, или по сложни линии направо през назъбените и стръмни скали - във втория случай участъците са особено сложни и опасни. За жалост в т.25 ние не видяхме разклона и продължихме по пътека, различна от маркираната, така че на това място се огледайте добре и сверете с GPS-а.

Етап 4.2 | 1.4 км | T4

Ако предпочитате, може да продължите и по пътеката, която спуснахме ние (макар и по погрешка). Тя върви право надолу по билото на рида, настилката е чакълеста и много нестабилна, има и коловози от мотори. Затова пък е сухо дори и след дъжд, типично за южен склон.

Докторското трасе | 0.8 км | T5

Използвам това име по две причини - първо, защото създателят на трасето, Вальо, по професия е лекар и ние така си го знаем като прякор; и второ, защото ако не внимавате, тази пътека също може да ви прати при някой негов колега травматолог.

Трасето започва в т.28 от една туристическа пътека. До началото можете да стигнете по два начина, като бутането във всички случаи е гарантирано. По-лесният начин е като следвате **hometracker-transfer-1** в GPS файла. Това означава да се изкачите по основната туристическа пътека, която отчасти съвпада и с етап 2 (вж. по-горе). По-трудният вариант е да започнете бутането по пътека в т.32 и да се включите в трасето в т.29, откъдето да избутате нагоре по него. Предимството на този вариант е, че ще можете да разгледате елементите, преди да ги спуснете, но бъртенето е голямо. Трасето е сред най-трудните, които съм карал. Започва с остри серпентини, които са подпрени с виражи, но теренът е толкова стръмен и нестабилен, че не всеки би посмял да се отпусне и да използва виражите правилно. Надолу става малко по-лесно, но пък се появяват и скокчета, както и други интересни (и трудни) неща. В т.29 пресичаме дерето наляво и продължаваме от другата му страна, а в т.30 трябва да намерите пътеката надясно, защото иначе ще стигнете до двор на къща.